PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 243 (5677) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 15 iulie 1968

FINALE DE RIDICAT NIVEL TEHNIC ȘI SPECTACULAR ÎN „REGATA SNAGOV"

ROMÂNIA PE PRIMUL LOC ÎN CLASAMENTUL PE NAȚIUNI

Poate că — mai ales, ținîndu-se seama de dinamismul și spectaculozitatea curselor — semifinalele regatei internaționale de caiac-canoe și-ar fi meritat dreptul unei cronici aparte. Dar, pentru că în aceeași zi — duminică după-amiază — au fost desemnate cele șapte echipaje învingătoare în ediția a XI-a a tradiționalei competiții, să urmărim, direct, filmul finalelor. Nu însă înainte de a remarca faptul că întrecerile preliminarii, de dimineață, au făcut o exigentă triere valorică în rîndul participanților. Pe lista finaliștilor nu apare — printre altele — numele caiacistei noastre Viorica Dumitru. Este, desigur, necesară o explicație. Concurînd în cea de a III-a semifinală a probei de caiac simplu 500 m, ea a fost tot timpul pe primul plan al cursei, dar în final, avînd impresia că întrecerea s-a încheiat, a „oprit" înainte de trecerea balizelor de la sosire și astfel a pierdut locul III care-i asigura calificarea. Prilej, desigur, de amărăciune, dar și de meditație...

Și acum, cele șapte finale!

MIHALY HESZ — PRIMUL ÎNVINGĂTOR

Finala probei de caiac simplu 1 000 m a aliniat în start mai mulți concurenți redutabili. Printre ei și maghiarul Hesz, care încă din serii și apoi în semifinale arătase o formă excelentă. El a confirmat evoluțiile anterioare, cîștigînd clar. Pasionant „duelul" dintre caiacistul nostru A. Gonțolenco și sportivul Will din R. D. Germană, cîștigat de primul după un finiș care a demonstrat constanța valorică ridicată a acestuia.

REZULTATE: 1. Hesz (Ungaria) 3:48,2; 2. Conțolenco (România) 3:49,1; 3. Will (R. D. Germană) 3:50,0.

LEWE CÎȘTIGĂ FINALA PERFORMERILOR

Întrecerea de canoe simplu 1 000 m a prilejuit întîlnirea unor adversari redutabili, majoritatea laureați ai celor mai mari competiții internaționale De aceea, a fost o veritabilă cursă a performerilor în care victoria a revenit meritat lui Lewe, același canoist de clasă. Se cuvine subliniată replica excelentă oferită în această probă de tinerii canoiști Patzaichin (România) și Tatay (Ungaria). Luptînd cu o dîrzenie remarcabilă și confirmînd integral bunele evoluții din acest sezon, I. Patzaichin — după cum se știe încă junior — a reușit să cîștige cu o zecime de secundă locul II, performanță pentru care merită felicitări.

(Continuare în pag. a 4-a)

Festivitate de premiere. Pe primul loc, echipajul nostru de caiac 4
Foto: P. Romoșan

DE CE VERDICTE EXTREME?

Ziarul nostru a inițiat în ultima vreme o serie de întîlniri cu sportivii fruntași — prilejuri de discuții sincere, de plăcută cunoaștere a gîndurilor și preocupărilor actuale ale celor care, curînd, vor fi chemați să reprezinte culorile țării la cea mai mare confruntare a sportului contemporan — Jocurile Olimpice din Mexic. Reținînd atenția, mai ales, opiniile exprimate cu aceste ocazii, puncte de vedere ale unor sportivi a căror valoare și experiență sînt garanția obiectivității.

Unele din aceste păreri sau observații, referitoare la procesul de pregătire, la necesitatea aprofundării și adaptării imediate a rezultatelor cercetării științifice la specificul și caracteristicile diferitelor discipline sportive, au fost transmise celor în drept prin ziar și sînt semne care atestă că ele au fost primite bine, ca reale contribuții la îmbunătățirea unor stări de lucruri.

Ceea ce revine, însă, insistent în toate aceste convorbiri, avînd — se pare — implicații cu efecte imediate, dar și de foarte lungă durată, este felul cum sînt uneori apreciate rezultatele sportive. De fapt — și aici se află originea verdictelor extreme — nu rezultatele sportive, ci SPORTIVII.

Anul trecut, scrimerii români au fost învinși de cei sovietici, unguri și polonezi. A urmat, nu o analiză lucidă, calmă a rezultatelor și raportarea lor, pe un fundament științific, la etapa respectivă de pregătiri, ci un potop de epitete generale începînd-se cu „echipa n-are nici o valoare" și încheindu-se cu hotărîrea de a se renunța la participarea la campionatele mondiale. Bine că la momentul oportun s-au găsit minți luminate care au decis altfel, care au demonstrat că UN REZULTAT SLAB nu poate eticheta valoarea generală, reală, că în activitatea oricărui sportiv sau echipe se pot ivi astfel de momente, mai ales cînd adversarii sînt de forțe sensibil apropiate. Peste puțin timp de la acest „dezastru", echipa de scrimă a României cucerea la Montreal titlul de campioană a lumii!

Departe de a fi singular, exemplul cunoaște, din păcate, reeditări. Nu numai la scrimă, unde lucrurile s-au petrecut aproape la fel și după înfrîngerea din acest an în fața floretiștilor polonezi — aceiași care, la scurt timp după aceasta, pierdeau la scor meciurile cu sportivii români! Desore implicațiile psihologice ale unor astfel de verdicte extreme, de aprecieri deseori neîntemeiate și numai de natură să demobilizeze și chiar să jignească, au vorbit mai mulți dintre oaspeții redacției.

Fără îndoială, se cuvine o exigență maximă. Nu este permis nimănui să „închidă ochii", să lase să se aștearnă uitarea peste rezultate care arată fie grave deficiențe de pregătire, fie lipsă de dăruire, de participare totală în competițiile internaționale. Dar, cîntarul acestor aprecieri trebuie să funcționeze ireproșabil, să nu se lase dereglat de un anume moment al supărării, al nervilor...

În sport există, dintotdeauna, învingători și învinși. Fiecăruia să i se dea exact ceea ce i se cuvine. Nici mai mult, nici mai puțin. Și în orice caz sportivul să nu fie taxat definitiv după un insucces întîmplător. Este poate mai bine să se caute explicații decît să se dea cu ușurință verdicte care apasă multă vreme, chiar atunci cînd după o astfel de înfrîngere, nedorită în primul rînd de sportivii în cauză, urmează o suită de strălucite victorii.

În pregătirea pentru marea expediție olimpică a toamnei mexicane, ar fi folositor ca interpretarea și aprecierea rezultatelor sportive să se bucure de climatul absolut necesar al calmului, realismului și deplinei obiectivități.

Dan GÂRLEȘTEANU

Trimisul nostru special, **ADRIAN IONESCU**, transmite:

ATLETELE CEHOSLOVACE AU CÎȘTIGAT MECIUL CU ROMÂNIA, LA UN PUNCT!

VIORICA VISCOPOLEANU

TRINEC, 14 *(prin telefon)*. Peste 5000 de spectatori au urmărit cu mult interes desfășurarea partidelor pe care reprezentativa *Cehoslovaciei* le-a susținut, în această mică localitate, în compania *României* și *Iugoslaviei*. Dacă în privința meciurilor cu Iugoslavia la bărbați și femei, spectatorii n-au avut prea multe emoții, victoriile gazdelor fiind clare cu mult înaintea ultimelor probe, în schimb, confruntarea dintre atletele cehoslovace și cele românce a stat tot timpul sub semnul unui evident echilibru, fiind emoționantă pînă la sfîrșit.

După prima zi de concurs Cehoslovacia avea un avantaj de 3 puncte față de echipa noastră pe care l-a mărit la 8 p după încheierea cursei de 200 m. Mai apoi avantajul a început să scadă astfel că înaintea ultimei probe, cursa de 400 m, scorul era egal: *53—53 p*. Pînă la urmă însă, formația Cehoslovaciei și-a asigurat victoria doar la un singur punct diferență: *59—58 p!*

Cursa de 200 m a prilejuit Evei Putnova un nou succes, după cel obținut în ajun în proba de 100 m. Ea a cîștigat cu manifestă ușurință în 24,2 s — record republican de junioare. Reprezentantele noastre n-au putut face față pretențiilor concursului, valoarea lor fiind cea pe care o cunoaștem. *1. Putnova (C) 24,2, 2. Jana Smerdova (C) 24,5, 3. Ioana Petrescu (R) 25,0, 4. Ruxandra Marinescu (R) 25,9.*

Aruncarea greutății a permis atletelor românce posibilitatea de a reface 5 puncte din handicap, prin ocuparea primelor două locuri ale clasamentului. *1. Ana Sălăgean (R) 15,82, 2. Elena Elic (R) 15,03, 3. Marie Striborska (C) 14,76, 4. Helena Fibingerova (C) 14,36.*

Săritura în lungime. Recordmana României Viorica Viscopoleanu și-a dovedit din nou clasa internațională repurtînd o victorie netă, cu un rezultat de valoare. De la o săritură la alta rezultatele ei au fost tot mai bune: 6,28 m, 6,30 m, 6,38 m, dep., 6,41 m, dep. Clasamentul: *1. Viorica Viscopoleanu (R) 6,41, 2. Eva Kucmanova (C) 6,09, 3. Elena Vintilă (R) 6,06, 4. Libuse Kladekova (C) 6,00.*

Și în sfîrșit, ultima probă, cea decisivă. Ea a oferit privitorilor un spectacol atletic de toată frumusețea și s-a încheiat cu o serie de rezultate remarcabile. Din start a țîșnit ca din pușcă atleta iugoslavă Ika Maricici care s-a detașat imediat și a condus 300 de metri. La ieșirea din turnanta a doua, Vera Nikolici a trecut...

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÎNĂ ÎN sportul

■ **Maestrul** Petre Steinbach **își încheie cursul de fotbal dedicat copiilor, prezentînd marți, joi și sîmbătă, ultimele capitole din ABECEDARUL MICULUI FOTBALIST.**

■ **În pagina — „DRUM BUN!" —** automobilism-turism-alpinism, **de miercuri, veți putea citi amănunte despre RALIUL DUNĂRII, noi răspunsuri la** ancheta privind amenajarea turistică a Deltei Dunării și Sfaturi pentru amatorii de turism nautic.

■ **O nouă scrisoare din Ciudad de Mexico, gazda Olimpiadei a XIX-a, de la** Alberto Sanchez **(vineri).**

■ Mini-romanul Jocurilor Olimpice; **Ediția a IV-a, Londra 1908, de** Victor Băncilescu **(joi).**

■ **În** Magazinul sportiv (duminică), **o discuție despre fotbal cu actorul italian** Raf Valone.

■ **Urmăriți reportajele din expediția pe Dunăre, „PATRU ÎNTR-O LOTCĂ"** — de la Bazias la Sulina.

■ **În pagina** „Sub semnul cercurilor olimpice", **de marți, veți găsi un interviu cu generalul colonel** Vladimir Stoicev, **președintele Comitetului olimpic bulgar și membru al C.I.O. și ÎNSEMNĂRI DUPĂ A XI-A EDIȚIE A REGATEI SNAGOV LA CAIAC-CANOE,** de Dan Gârleșteanu.

■ **În această săptămînă:** două mari competiții internaționale de tenis, **BALCANIADA, de la Sofia și etapa de zonă a CUPEI GALEA pentru tineret de la București.**

Începînd de miercuri, nou serial:

CELE 8 MINUNI ALE FOTBALULUI

Primul capitol:
„CORINTHIANS ȘI ROMANTISMUL FOTBALULUI AMATOR"

Al doilea capitol, vineri:
„ÎN SFÎRȘIT, CAMPEONATO DEL MUNDO"

FARUL A CÎȘTIGAT „TURNEUL LITORALULUI"

ÎNVINGÎND DUKLA CU 4-1

În ultimul joc al turneului internațional de la Constanța, Farul a sprintat sec înscriindu-și o nouă victorie în fața unei echipe de prestigiu.

Succesul Farului, datorat din nou comportării foarte bune a atacului, este de necontestat, constanțenii realizînd faze de o excelentă valoare spectaculară. Nu este mai puțin adevărat că și Dukla a fost un adversar care chiar și la 3—0 a jucat deschis.

Iată cum s-au marcat golurile: în min. 8, Badea se angajează într-o acțiune personală pe partea dreaptă, face o cursă de 20 metri, șut centrare în careul de 6 metri și Tufan deschide scorul 1—0; în min. 35 din nou Badea (de data aceasta pe partea stîngă) centrează precis și același Tufan înscrie 2—0; în minutul 55, Tufan sprintează spre linia de corner, vrea să centreze, dar Bendl deviază mingea în proprie poartă 3—0; în min. 65 Tufan infiltrat prin masiva apărare a oaspeților ridică scorul la 4—0; în min. 74, Dukla reușește punctul de onoare înscriind prin Vacenovski, care a reluat cu capul o minge trimisă de Masopust 4—1. A condus o brigadă constănțeană avînd la centru pe Zaharia Drăghici.

C. POPA
LIVIU BRUKNER — coresp.

Dumitru Spîrlea (Steaua I) atacă un nou obstacol
Foto: I. Mihăică

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL NAȚIONAL DE PENTATLON MODERN

Campionatul național de pentatlon modern pe anul 1968 a început ieri, ca de obicei, cu proba de călărie. Cei 20 de participanți au avut de parcurs un traseu cu 15 obstacole, mai mulți concurenți încheind întrecerea fără penalizare. Cronometrați cu cel mai bun timp (1:15,3), Marian Cosmescu (Steaua I) și Ștefan Vizitiu (Luceafărul) au ocupat primul loc. I-au urmat Constantin Zamfir (Steaua II), Florin Mureșeanu (Independența Sibiu), Toma Pop (Sănătatea Timișoara), Constantin Călina (Steaua I) — toți cu 1 100 p. Pe echipe conduc Steaua I și Sănătatea Timișoara — ambele cu 3 270 p.

Azi, de la ora 8 — proba de scrimă, în sala de la Stadionul Republicii.

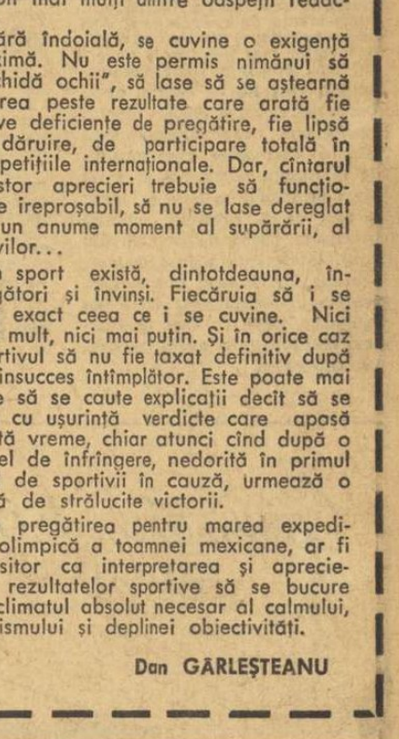

Față din meciul Selecționata de tineret — M.S.V. Duisburg, desfășurat sîmbătă seara la Constanța
Foto: B. Vasile

La Baastad
Țiriac l-a învins pe Santana!

O frumoasă performanță a tenismanului român, în semifinalele campionatelor internaționale ale Suediei

Azi, Ion Țiriac dispută finala cu Martin Mulligan

Citiți amănunte în pag. 4

EMIL RUSU ȘI DINAMO I — ÎNVINGĂTORI ÎN CEA DE A XIII-A EDIȚIE A „CUPEI VOINȚA"

● Ultima etapă a fost cîștigată de bulgarul I. Koțev

Ajunsă în Capitală — după desfășurarea celei de a 8-a etape, Rm. Vîlcea — București — caravana celei de a XIII-a ediții a „Cupei Voința" se va destrăma pentru a se reuni în anul 1969. Nu înainte însă de a consfinți victoria categorică a dinamoviștilor în toate clasamentele întocmite cu prilejul acestei competiții internaționale de lung kilometraj! Băieții antrenați de *Nicolae Voicu* au cucerit primele trei locuri în clasamentul general individual *(1. Emil Rusu; 2. Vasile Tudor; 3. Nicolae Ciumeti)*, primele două locuri la echipe *(1. Dinamo I; 2. Dinamo II)*, primul loc în clasamentul cățărătorilor *(1. Vasile Selejan)* și primele două locuri în clasamentul sprinterilor *(1. Vasile Tudor; 2. C. Grigore)*. Este cea mai clară dintre victoriile înregistrate în cursele noastre cicliste, este dovada evidentă (dacă mai era necesară) că secția de ciclism din șos. Ștefan cel Mare domină cu autoritate sportul cu pedale românesc. Emil Rusu a meritat victoria finală. El a cîștigat cea mai dificilă etapă a cursei — maratonul... canicular — și, apoi, s-a impus categoric (ca de obicei) la contratimp. Din păcate, nu putem să socotim această victorie și de prestigiu internațional. Deși la start au fost prezenți alergători din 5 echipe străine, unele cuprinzînd în componența lor rutieri cu frumoase „cărți de vizită", valoarea lor în această cursă — ca și a foarte multora dintre rutierii români — a lăsat de dorit. În atari condiții dinamoviștii n-au prea avut adversari serioși care să-i concureze. O lege nescrisă a ciclismului spune că este de datoria celor mai slab clasați să-i atace pe fruntași, că misiunea acestora din urmă este numai de a-și apăra pozițiile. Dar, tot

Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 2-a)

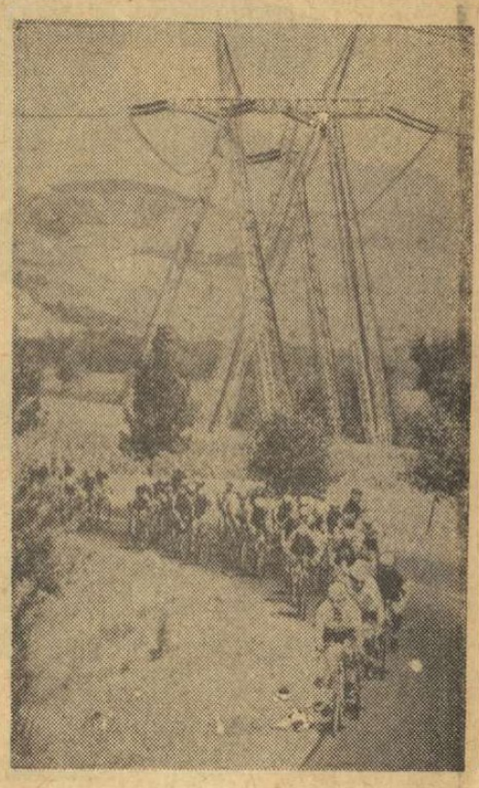

Urcuș pe Dealul Negru

SIRENA DE LA VÄSTERAS

Nu vă așteptați la o descriere cu iz mitologic sau la vreo destăinuire senzațională de genul celeia care ne anunță că d-șoara Erika Schinegger a devenit dl. Erik Schinegger. Sirena noastră, deși de uscat, rămîne invizibilă fiind de natură exclusiv... acustică. Tot ceea ce știe ea să facă este să cînte, dar în felul ei, plîngăreț-plicticos, pentru cine nu știe s-o asculte atent, prevenitor pentru cine vrea să-i dezlege partitura. Sirena noastră, deci, plutind oriunde în neființa ei, s-a aflat, nu de mult, de-asupra sălii sportive suedeze Västeras sub a cărei cupolă se încleștau cele mai vînjoase și iscusite brațe de luptători de pe continent. Și, ca un reporter frenetic, Sirena vestea lumii ceea ce vedea. Și vedea că răsfățații ei de pe malul Dîmboviței (care la ei acasă, cu un an în urmă, o cuceriseră cam în felul lui Ullysse, dacă nu mă înșel, pe una din suratele ei mai vîrstnice și de apă) nu prea scoteau capul peste valul de mediocritate, fiind întrecuți — de unul, doi, trei pînă la 5—6 concurenți. Și ce mai vestea Sirena noastră? Că în acest timp antrenorul român Ion Corneanu stătea în tribuna oficială alături de confrații săi în conducerea destinelor luptelor pe plan mondial făcînd ceea ce se cheamă diplomație sportivă sau, mai simplu, act de prezență pentru că la așa ceva îl obligă, prin regulament, calitatea sa de membru al F.I.L.A. Antrenor la el acasă, aici principe al imparțialității! În colțul saltelei, alți mai mărunți antrenori, încă nepromovați în forul suprem, transpirau alături de elevii lor, îi preveneau, îi îngrijeau, îi dirijau, într-un cuvînt erau alături de ei, îndrumîndu-i spre succes. Bieți naivi, gîndea Sirena de la Västeras, muritori de rînd care se străduiau să se căpătuiască cu ceva medalii de campioni. Ori de „vice", cum li se mai spune, ori măcar de bronz, că tot medalii sînt, în definitiv! Și sportivii români? Erau tehnici, nu pierdeau nici un meci (ci numai puncte), nu se lăsau angrenați în duritățile adversarilor, ignorau combativitatea lor oarecum primară și... coborau loc după loc în clasament. O glorie nu se cucerește cu asemenea tertipuri, ci cu fineți, care chiar dacă nu sînt

Dan CONSTANTINESCU

(Continuare în pag. a 2-a)